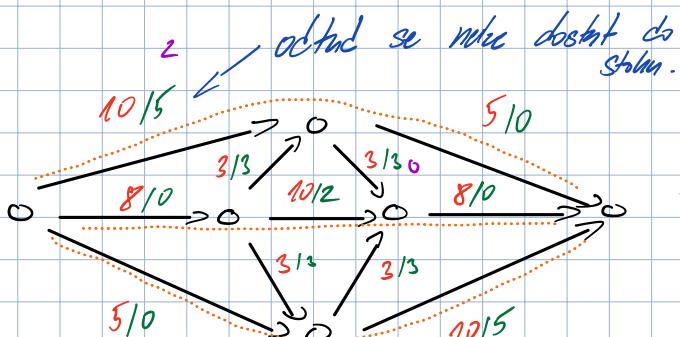

1) Vylepsením naivního algoritmu F-F alg.:

Udělejte to nejlepšímo:

Vylepsení → hledání větvy jednoznačné nejlepší

? Dokáže že nemusí mít maximální?

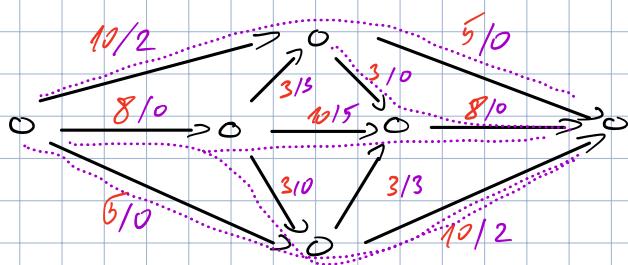

Udělejte to nejlepšímo:

Udělejte to nejlepšímo hledání

Nejlepší cesta, co zablokuje další růst.

Tento protipříklad je dokazem, že i zde triviální alg. selé, protože max. toh by musel jít do 16, zatímco FF by musel 23.

Pozn.: Stejný situace nastane u křížové grafy, když vyžaduje překlínat části tabu po oběma cestě do větve s větší kvalitou (která je ale vzdálenější od cílové).

→ Tedy bude mít již volnou kvalitu neboží, při prvníčem naplnění nejlepšími cestami.

2) Jednoznačný s orákulom

A) Existuje věc nejlepší posloupnost zlepšujících cest po směru, co může maximální toh?

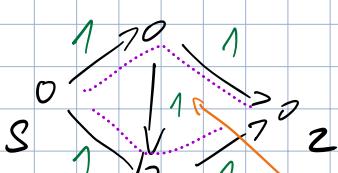
B) Staví nám tabuří orákulom všechny?

C) Platilo by to pro orákulom například jen nejlepší cesty?

A) Ano, například v síť:

bychom použili orákulu

max. tabu nastí:

Maximální tabu

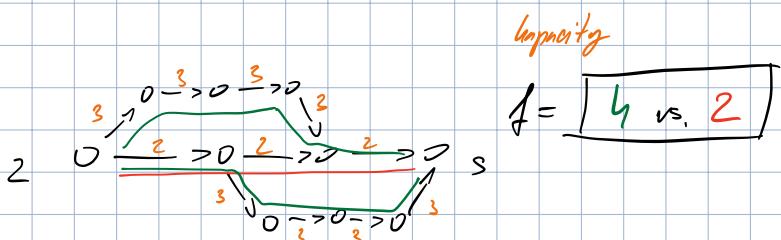
- Orákulum nám jeho musí poradit, aby nezbavil tabu všechny brány.

- Obecně lze tvrdit, že maximální tabu je součet šíře zlepšujících cest. Tedy je plati, že pokud nám orákulum poskytne ta správná (tabuří, že nezablokuje ty co nemají) cesta, nejdeme nabítce maximální tabu.

b) Takový oráčekem obecně stačí vždy. Jen když FF pro některou max. hodinu bude pro hledané cesty neznamenat žádoucí, aby započal i cesty „proti“ hledané, tak to z nás přivede nejen oráčku. FF můž. si pomocí rezervní hledanky dojistit, že vezmouti se může, ve kterém cestu musíte řídit (jehož bych mohl do sítě umístit), tak mohu jít „proti pravidlu“ a jen to zaznamenán změnou rezervní hledanky, aby jich mohu dosáhnout maximálního počtu. Pomocí oráček můž. ak dojistit, že budu dostávat správné pravidlo.

c) Pro „hrátky“ Oráčekem platí stejný problém co byl zmíněn výše, tedy že existují nejdejtí cesty, které však dletočně při sítování zavolají jednosměrné cesty jiné.

Máme pro příklad sít:

Zde bych si pomocí hledáčku (jednoho) nejdejtí cesty zavolal veztoucí cesty a již bych nemohl následný krok zavést.

3) Dinic s omezenými celkovými cesty

Ostatní metody mají být v $O(n)$ čase.

Cháme užívání, že hledání blokujícího řídce může složitější pro výpočet konstanty c , tedy $O(m)$ místo $O(mn)$ v originálním algoritmu.

Takže je předpis pro hledání blokujícího řídce:

Blokující řídce.

Pro jednotkové kapacity plnílo, že každá množina cest vede k blokaci celé cesty.

Nyní říkám, že mí zablokované konkrétní řídkou množinou m nížší blokující cestu, takže ji maximálně najít c - hrušku pro mísť konstantu c .

To proto, že kapacity jsou celoběžné a omezené, tedy c bude vždy akceptovat 1. V množinách řídkých vždy první 1 a jí bude muset $g(c)$ zahrnovat první c - hrušku.

Amortizovaně můžeme nabíjet na situaci následovně: každou množinu sestavíme nejdříve c - hrušku, jež libovolnou mísí musí být určitě zablokovaná. Při každém přechodu cestou řídce všechny řídky množiny na cestě akceptují o 1 přibývající blokaci. Dále však dočítování samé řídké množiny všechny řídce jednou a jednou si do množin řídky bude přidávat všechny řídce při blokované cestě, takže celkově složitost narůstá, ježlibož celkově přispívá jen m řídky. Celková složitost je pak $O(m)$.

4) Parlamentní hrušky:

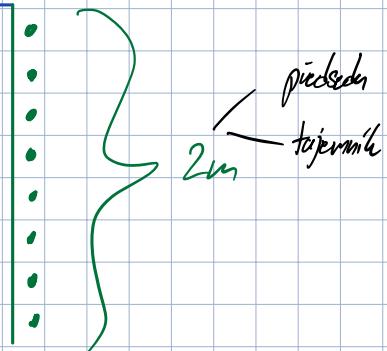
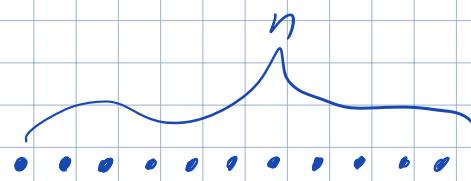
n poslanců

m hrušek

Opatřit hledáním počáteční v grafu

\hookrightarrow hruška reprezentuje situaci,

že poslanci i a j zastávají funkci $m[i,j]$.

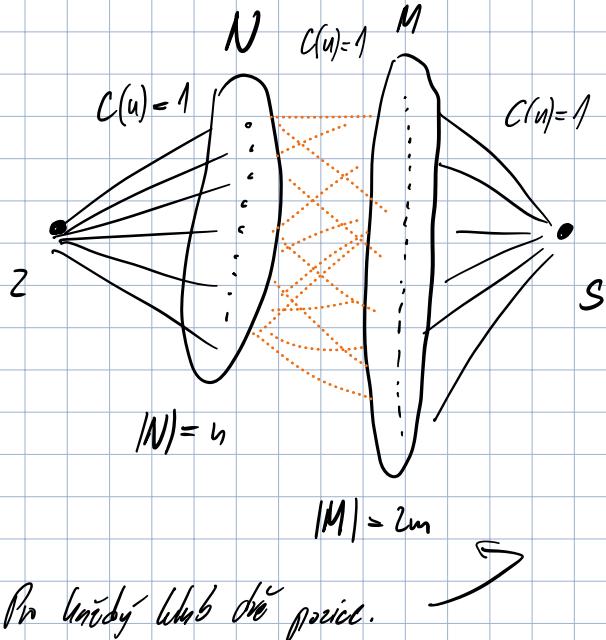

Pozorování: že hledá se v bipartitním grafu, jen místo m řídkého v paritě hrušky

bude 2m. Plíže řečeno, že v rámci jedné parity mohou žádat volby spojené.

Uvažujme jeden postupek kde hraje oba stranou partie n , znamenalo by to, že sedí v daném hřešeb. To všechno v množství násobků. Stejně takhle daný postupek do jednotky hřešeb se schovává násobkem.

Sestrojení grafu pro ulovení největšího parohu:

Tzn. že každou hru májí kapacita $c(u)=1$.
Pak stačí použít alg. na nejlepšího největšího
tolku. Je si rovněž možné použít FF.

Takový algoritmus užije možnou kapacitu.

Řešení ulovení tehdy, pokud velikost maximálního
tolku je rovna počtu $2m$.

Pokud $|f| < 2m$, v této pozici nemá obsazen.

→ Tedy je všechna do pozice
v levo, → z ní do stohu.

Složitost algoritmu bude $O(n \cdot m)$, jestliže taková je složitost pro FF alg.
s jednotkovou kapacitou. Tz. že ve skutečnosti je to $n \cdot 2m$ se schovává do asymptotického O .